

UNIDES PER UN MATEIX COMBAT, LES ORGANITZACIONS SINDICALS

AUTENTICAMENT
REPRESENTATIVES
DELS TREBALLADORS
DEL NOSTRE POBLE

U G T

**BUTLLETI INTERIOR
DEL
SECRETARIAT DE CATALUNYA**

Adherida
a la Confederacio Internacional
d'Organitzacions Sindicals Lliures
(C. I. O. S. L.)

**Confederacio Regional de Catalunya
Unio General de Treballadors de Catalunya
Solidaritat d'Obrers Cristians de Catalunya
constitueixen**

L'Aliança Sindical Obrera de Catalunya

Una tasca gegantina

Fidels a la trajectòria d'unir el màxim de voluntats i esforços per a fer més positiva l'acció contra la dictadura, les organitzacions sindicals clandestines del nostre poble, la C.N.T., la U.G.T., la S.O.C.C. han signat el Pacte d'Aliança Sindical Obrera de Catalunya que publiquem en un altre lloc d'aquest mateix número. Unides per un mateix combat les tres tendències del moviment sindical dels treballadors de Catalunya manifesten per mitjà d'aquest document, que volem ja qualificar de històric, llur confiança en l'avenir i llur seguretat en la victòria.

Es evident que l'Aliança Sindical Obrera té un treball immens a realitzar. Recuperar el temps perdut en el camí de l'evolució i del progrés i sortir de l'etapa vergonyosament parasitària que hem viscut, són ambicions que exigeixen voluntat, esforç i sacrifici. Millorar les condicions de vida dels treballadors. Fer que el benestar no sigui solament privilegi d'uns quants. Tractar que el dret a l'instrucció i a la cultura sigui el mateix per a tots els fills de la nostra terra. Procurar que el dret dels joves al treball no pugui ésser discutit. Obtenir pels vells el dret a una vellesa segura són, al costat del combat per la llibertat i l'edificació d'una Catalunya socialment justa, tasques gegantines que requeriran de tots nosaltres una constància eficient i una acció decidida i coratjosa.

Superar els anys d'influències nefastes i redonar vigoria al moviment obrer demanarà encara molts de sacrificis i mobilitzar moltes voluntats. Combatre els adversaris de tota mena que s'aixecaran al nostre pas voldrà una tenacitat i una intransigència a la mesura de la lluita que cal menar. Interessos que la constitució de l'Aliança Sindical Obrera ha lesionat i que voldrien persistir ens diuen que cal ésser vigilants. En la mateixa proporció que el franquisme voldria anorrear-nos, velles preocupacions depassades, representades

Declaracio constitutiva

Les organitzacions obreres signants d'aquest document estableixen un pacte d'acció obrera a Catalunya amb els objectius sigüents:

1. La C.N.T., la U.G.T. i la S.O.C.C. de Catalunya constitueixen un Comitè d'Aliança Sindical Obrera que té per objecte de coordinar les accions de les masses treballadores catalanes front a la dictadura franquista.
2. Aquesta Aliança estarà vinculada a l'Aliança de caracter nacional que serà creada si bé gaudirà d'una autonomia completa en tot allò que faci referència a la seva acció.
3. L'objectiu principal d'aquesta Aliança Obrera és el de reconquerir la llibertat pel nostre poble que s'esforçarà d'aconseguir en estreta unió amb els nostres germans treballadors del reste de la península.
4. L'Aliança Sindical Obrera propugnarà i dirigirà la lluita reivindicativa dels treballadors amb la finalitat de millorar constantment el nivell de vida i el benestar de la classe treballadora.
5. L'Aliança Sindical Obrera preconitzarà la creació immediata d'un ample front anti-franquista en el qual la classe treballadora serà la força principal en les accions contra la dictadura.
6. L'Aliança Sindical Obrera de Catalunya lluitarà per a que el règim que s'estableixi a la caiguda de la dictadura franquista tingui en compte la profunda revolució d'estructures, econòmiques i polítiques, que Espanya necessita per incorporar-se a la vida moderna del món actual. Les llibertats i els drets d'auto-determinació del poble de Catalunya deuran ésser establerts en el marc d'una futura Confederació de Pobles Hispànics.
7. Les organitzacions signants d'aquest document guardaran intactes llurs programes i doctrines particulars. Per una millor defensa dels treballadors i per a portar-los més ràpidament a llur emancipació total l'Aliança Sindical Obrera procurarà s'estableixi un clima de fraternitat que permeti en l'esdevenidor la creació d'una sola central sindical.
6. L'Aliança Sindical Obrera de Catalunya propugnarà, dintre de l'Aliança Sindical Obrera d'Espanya, la necessitat d'establir relacions directes amb tots els moviments obrers internacionals democràtics que estiguin disposats a ajudar els nostres pobles en la lluita per llur llibertat, contra la dictadura franquista.

Catalunya, Octubre del 1962.

C. N. T. - U. G. T. - S. O. C. C.

per homes caducs i retardataris, voldrien desvirtuar els nostres sentiments i la nostra essència catalana. No s'adonen però que llur combat és perdut per endavant. No veuen que el corrent camina vers el demà i que no retorna cap el passat. No comprenen que el que provoca aquest moviment irreversible de tots els homes, joves i vells, del nostre poble és llur absoluta confiança en l'avenir. Que és en funció, no d'un passat que ja no existeix, sinó d'un futur ple de possibilitats i promeses que s'incorporen a la lluita.

L'Aliança Sindical Obrera de Catalu-

nya és nada sota el signe de l'esperança. La seva reeixida representa l'emancipació dels treballadors i la plasmació d'una promoció que per la raó, el progrés, la història, el dret i la justícia ens correspon. Res podran contra d'ella totes les decrepituds coaligades que voldrien oposar-se al seu triomf.

Visca l'Aliança Sindical Obrera de Catalunya!

DE CATALUNYA ESTANT

Barcelona desembre del 1962

Quan algun dia s'escriurà l'història de les anades de dictadura, el sentit d'aquest any 1962 es veurà clar. Les vagues de la primavera passada no foren un simple moviment de malhumor i ni tant sols a oposició. Per l'envergadura del moviment vauquístic s'afirmà davant del món l'existència d'una gran força social —els treballadors— que constitueix l'única alternativa seriosa a les altres forces que sola la cobertura franquista tenen realment el poder a Espanya: la gran burgesia industrial i bancària, els terratinents, els militars, l'església.

En els primers moments la cosa no es veié així: algunes personalitats i polítics del passat, moguts per bones intencions sense dubte, intentaren posar en peu uns acords molt iguals, pensant que els capitalistes i potser els mitjans, serien conscients del gran endarreriment del país en relació a Europa, i provocarien un mínim canvi amb una monarquia més o menys democràtica.

Però els militars no han fet res d'això: s'arraparen a l'immobilisme tradicional, que avui porta un nom: Franco. Però, com que la successió social havia estat sentida per tot-hom, intentaren dissimular-la i adaptar-s'hi. Com? Reconeixent (verbalment) el dret de plantejar conflictes col·lectius — però sense reconèixer el dret de vaga i molt menys el dret de sindicat-se lliurement.

Concessions verbals

Les altres vegades el règim inventava aquestes mentides a causa de la pressió internacional que l'obligava a dissimular llur caracter totalitari. Ara és una pressió interior el que l'obliga a fer concessions i disfressar-se: «supressió de la censura», «conflictes laborals»,

L'Aliança Sindical Obrera com a instrument de lluita, de reconstrució

«organismes de conciliació», etc. etc. L'essencial és aquesta pressió interna. Ha continuat. A la Siemens, els sindicalistes varen plantejar nous combats, que seguien els d'Asturies; a altres llocs, fins ara tranquils, des de Galícia fins a Còrdoba els treballadors continuen reivindicant. I ja no es pararà. Les mentides no poden aturar aquest combat. Els treballadors saben que la vida ha augmentat encara. Lluiten i lluitaran per un autèntic salari mínim de 160 a 170 pessetes diàries. Les «convencions col·lectives» com que no han estat preparades pels autèntics representants del personal, ni defensades pels sindicats, a l'hora de la veritat s'han traduït en no-res: amb les supressions de les primes els salaris són iguals —i a voltes menors— que abans.

Contra tot això un sol remei: l'organització sindical clandestina, el contacte estret entre els treballadors, el plantejament obert de les reivindicacions quan és l'hora, amb l'arma que es pugui: treball lent, vaga de braços caiguts, ocupació de la Fàbrica.

Instrument de lluita

Ara bé, com dèiem al començar, aquesta acció té un sentit més profund. Els treballadors reclamen la llibertat sindical, el dret de crear lliurement els seus propis sindicats obrers que avui viuen en la clandestinitat, però són reconeguts per tot el món obrer internacional que no vol saber res amb la C.N.S. Perquè els obrers volen els seus propis instruments de reivindicació i de lluita? Per dividir els treballadors i sotmetre'ls al «jou dels polítics del passat» dels passats? És el que diu el franquisme.

No. De cap manera. Els treballadors volem escollir lliurement els nostres re-

presentants, però volem mantenir-nos units, avui i demà, i per això hem creat l'Aliança Sindical. L'hem creada aquí, a Catalunya mateix. És la penyora de la nostra unitat i la defensarem contra tots els adversaris. Però és també la penyora que el sindicalisme obrer és independent de l'estat i dels burgesos que ara manen, a través dels burocrates de la C.N.S., que ningú no ha elegit.

Les grans reformes de demà

L'Aliança Sindical Obrera orientarà l'acció dels assalariats vers un millor benestar. I plantejarà aquesta gran alternativa al règim i a la societat capitalista, que els vells polítics amb bona fe o sense, són incapaces de veure: les grans reformes que el país necessita, la reforma agrària, la reconversió industrial, la modernització dels transports, la veritable revolució de l'ensenyament, les assegurances socials d'un país mo-

Nota del S

a proposit d'una " de

El Secretariat de la Unió General de Treballadors publicada en «El Socialista» de Tolosa ataquen els ugetistes i els cenetistes de l'Interior d'Espanya—. El motiu d'aquests atacs és l'Aliança Obrera, els acords presos per aquesta Aliança Obrera, entesa orgànica, i els contactes tinguts amb

El Secretariat de la Unió General de Treballadors contra companys de l'Interior que no poden fer de «tertulias de amigos» des d'un lloc tan perillós que es refusa a entrar en una polèmica que no té de que han fet prova Tomas i Santamaria s'entornen a l'ambient emigrat que vol supeditar les organitzacions d'uns «dirigents» que han provat durant 20 anys aquestes polèmiques i no contestarem els atacs de la C.N.T. de l'Interior —i els exiliats que volen a realitzar un treball positiu.

Ara bé pel que fa a Catalunya ens correspon —que no han militat ni treballat mai a Catalunya i la C.N.T. Aquesta feina correspon als treballadors que militen a les nostres organitzacions sindicals

- que el pacte d'Aliança Sindical Obrera ratificat per la U.G.T., per la C.N.T. i per la C.N.S.
- que igualment, tal com han fet conèixer l'Aliança Obrera i el Pacte d'Aliança Sindical Obrera a Múrcia, d'aquesta acció i n'estem orgullosos; l'Aliança Obrera del País Basc — tothom sap que no existia.
- que elegits democràticament pels ugetistes i cenetistes de Bagues asseguruen el funcionament del Secretariat de l'Organització de l'Interior, totes aquelles que menen els nostres companys.
- que aquest Secretariat, a diferència de Tomàs i Santamaria, l'Interior als quals, repetim-ho, s'esforça a tutelar com si fossin menors d'edat — o el seu butlletí l'esmentat Tomas.
- que en efecte, les Organitzacions Sindicals continuaran coneixent-la, car el deure de informar el Moviment Obrer Internacional, i el deure de informar la U.G.T. internacional es destinen a la U.G.T. panya en compte de deure de informar que motiva aquesta nota de l'emancipació obrera.

U.G.T.

El franquisme és un escarni...

El procés dels sindicalistes i socialistes de l'interior ha estat ajornat

El procés contra els 51 sindicalistes i socialistes catalans i espanyols de l'Interior que havia de tenir lloc els dies 6, 7, 8, 9 de novembre ha estat ajornat.

Detinguts el mes de novembre del 1958, fa ara quatre anys, i acusats de propaganda il·legal i de reorganització d'entitats prohibides, tots els processats són sotmesos a l'obligació de presentar-se diàriament a la policia i no poden canviar de lloc de residència. Seguiran doncs en situació de «prisió atenuada» que és la forma en que viuen els ciutadans dignes en el paradís franquista.

Jordi Pujol traslladat a Catalunya

La premsa estrangera ha fet conèixer que el Dr. Jordi Pujol, que fou condemnat a set anys de presó per un tribunal franquista amb motiu dels fets del Palau de la Musica Catalana, ha sortit de la presó de Saragossa hi ha estat traslladat a un poble de la comarca gironina.

En saludar a l'home coratjos i patriota exemplar al seu retorn a la Pàtria sotmesa, volem recordar a tots els catalans que encara a les ergastules franquistes i declarem que continuarem, amb més esforç que mai, el combat per llur deslliurança i l'enderrocament de la tirania franquista.

Treballadors! Llegiu el llibre editat pel Patronat de Cultura Catalana Popular
MORTS A L'EXILI VIVENTS EN LA HISTORIA

(Pompeu Fabra - A. Rovira i Virgili - Cardenal Vidal i Barraquer)

El Patronat de Cultura Catalana Popular és una obra de cultura bàsica, educació cívica i promoció social que ens dignifica. Ajudem-la llegint i fent llegir les seves publicacions.

le Catalunya cio i de progrés

dern... qui pot creure que res de tot això pot fer-se sense nosaltres, sense els treballadors?

Ara es parla molt a Catalunya del famós informe del Banc Mundial i del pla de modernització del país. L'Informe està plé de crítiques pel franquisme (que governa fa 25 anys, sense traves de cap mena). Per dissimular-les la propaganda oficial ha llençat el famós pla de «desarrollo». Cap de les grans reformes que s'hi esmenten no pot dur-se a terme sense començar pel començament. I el començament és aquest més gran benestar pels assalariats, el dret a la llibertat sindical, a les llibertats democràtiques. Amb elles, l'Aliança Sindical de Catalunya, construirà el pervindre de la nostra terra i ens posarà al nivell dels països europeus. El present i l'esdevenidor està a les nostres mans: a les mans de l'Aliança Obrera de la nostra terra; organitzem-la a tot arreu!

ecretariat

declaració conjunta

treballadors de Catalunya ha conegut la violenta i en la qual Tomas i Santamaria, exiliats, rior —els de Catalunya igual que els de la creació a l'Interior de l'Aliança Sindical el desig manifestat d'arribar demà a la total les organitzacions internacionals.

treballadors de Catalunya lamenta aquesta acció il·legalment defensar-se —i que són qualificats il·legalment com és Tolosa— i precisa per endavant més pot afavorir l'enemic. L'irresponsabilitat explica únicament per l'exacerbació d'aquestes organitzacions sindicals de l'Interior als «dictats» anys la seva ineficàcia. No volem entrar en els casos de Tomas i Santamaria. La U.G.T. i la servir-les— saben el que han de fer per

no dir que no són ni Tomas ni Santamaria ells que han de dir qui són la U.G.T. treballadors que viuen i treballen a la nostra terra, sindicals. Dit això, precisem també:

de Catalunya, signat a l'Interior, ha estat r la S.O.C.C. de Catalunya.

es agències internacionals es signà més tard adrid. Catalunya ha estat a l'avantguarda ca Sindical ha d'existir a l'Interior i —apart abans d'arribar a aquest acord.

atalains a l'emigració, els companys Buiria i etariat a l'Exterior i compleixen, al servei es tasques que recomana o aconsella l'acció

as, té la plena confiança dels companys de de servir en compte d'intentar sotmetre'ls «infra-homes», com ha dit recentment en

Internacionals coneixen aquesta situació i les organitzacions de l'Interior és de tenir com és de reclamar que l'ajuda econòmica ini a la solidaritat i al treball dintre d'Es- edicar-jo a activitats exiliades que, com la , són ben lluny de ser favorables a la causa

THALIDOMIDE SINDICAL per Josep BUIRIA

Per a justificar un títol i una representativitat que no tenen, i encara que no s'ho proposin, per evidenciar la por de perdre l'úsdefruit d'uns interessos materials, els senyors Pascual Tomas i Roque Santamaria s'han cregut en el dret d'atacar, en una declaració conjunta que han publicat en nom d'uns Comitès que van fent la viu viu a l'estranger, les organitzacions sindicals clandestines de l'Interior i els homes que les representen. Segons aquesta declaració la U.G.T. i la C.N.T. d'Espanya que actuen dintre no són ni la U.G.T. ni la C.N.T.

En aquesta mateixa declaració es fa menció expressa, sense dissimular l'odi que aquets dos senyors tenen a les coses de Catalunya, a les organitzacions sindicals clandestines catalanes. Es designa especialment a la Unió General de Treballadors de Catalunya i se'm nomena personalment, amb intencions malhonestes, per la delegació que m'honorero en representar a l'estranger. Cal reconèixer que el famós «Delateu» del funest Martínez Anido i de la patronal cavernària ha fet camí i que els dos secretaris signants l'han assimilat bé.

Per aquests senyors es veu que tot el que no passi pels seus despatxos i empleus és treball d'usurpadors. I tot el que es faci a l'Interior del país per combatre la tirania obra d'impostors.

Que en plena vaga a Catalunya l'any 1958 es reuneixin a Perpinyà els representants de les organitzacions sindicals clandestines C.N.T. - U.G.T. - Cristiàns, per estudiar la manera d'ajudar i mantenir la vaga és un «Atraco» que vol perpretra-se contra «le bon vivre» de Toulouse.

Que es reclami la llibertat dels presos i es demani la amnistia és fer «el juego a los comunistas».

Que els ciutadans de Catalunya en una demostració cívica que forçà l'admiració, aconseguixin la destitució de Galinsoga com a director de «La Van-

guardia» es cosa que no cal fer ressaltar per ésser «obra de separatistas».

Que els obrers de Beasain manifestin i s'estengui com un regueró de polvora el moviment reivindicatiu, cal prendre precaucions «pues se trata de gente que mea agua bendita».

Que es demani que la solidaritat internacional pels vaguistes vagi a dintre i no es perdi pel camí són «propositos inconfesables».

Que les forces d'oposició antifranquista de l'Interior s'adrecin a l'Ambaixador dels Estats Units protestant contra la visita del Secretari d'Estat Americà a Franco, és tasca de «usurpadores».

Que la C.N.T. i la U.G.T. constitueixin la Aliança Sindical Obrera d'Espanya és obra de «confusionistas y perturbadores».

Que la C.N.T., la U.G.T. i la S.O.C.C. catalanes constitueixin l'Aliança Sindical Obrera de Catalunya és treball «de irresponsables».

El dirigent socialista espanyol Indalecio Prieto, en un article remarcable, publicat el 9 d'Abril del 1959, ja va dir referint-se a les organitzacions que els senyors Tomas i Santamaria pretenen representar, que aquestes eren en ordre a direcció, «acéfalas». Jo penso, després de llegir la declaració conjunta, que es tracta efectivament de quelcom molt greu. Adhuc crec que de la mateixa manera que un tractament de Thalidomide medical ha produït, segons diuen, infinitat de monstres, un tractament de Thalidomide Sindical haurà produït l'escleorosi deformant que pateixen els dos secretaris que han parit el «fetus estomacal» que signen. Esperar vint anys per a donar neixença a un monstre com aquest no és certament un bon balanç ni un motiu de satisfacció. Es més aviat la constatació d'un fracàs que reclama renovació i virilitat i també, siguem justos, pietat i compassió.

...permanent als drets de l'home

Julio Ceron deportat a Murcia

Julion Ceron, lluitador entusiasta i fundador de l'activa organització antifranquista F.L.P., que fou condemnat per la seva intervenció en l'organització de la vaga del 18 de Juny de 1959 ha estat alliberat del penal on complia condemna i deportat a un llogarr et de Murcia.

Aquests actes, que posen en evidència la violació sistemàtica i permanent, per la dictadura franquista dels més elementals drets humans, demostren la necessitat que tenim de lluitar i organitzar-nos si volem acabar amb l'arbitrarietat i vergonya del franquisme.

El «suicidi organitzat»

de Julian Grimau

Una altra mostra dels maltractes i de la tortura que aplica la molt «civilitzada i salvatge» policia franquista contra indefensos detinguts, la tenim amb el cas del detingut Julian Grimau de Madrid que es troba en un estat gravíssim com a conseqüència d'un «suicidi organitzat» perquè no volgué signar una declaració que li demanava la policia.

Diguem encara que el molt «liberal» ministre de informació de Franco ha justificat el fet de que una delegació de la Conferència Occidental per l'Amnistia no hagi pogut visitar a Julian Grimau, dient que era el jutge qui es negava a donar l'autorització necessària.

...a, el
alladors, el
reivindica-
l'arma que
de braços
brica.

lita
començar,
és profund.
la llibertat
urement els
s que avui
però són re-
rer interna-
res amb la
s volen els
reivindica-
r els treba-
i dels poli-
? Es el que

treballadors
nostres re-

arni...

Catalunya

fet conèixer
e fou con-
per un tri-
u dels fets
atalana, ha
rossa hi ha
de la co-

ratjos i pa-
rn a la Pa-
r a tots els
astules fran-
uarem, amb
combat per
ocament de

Popular

ucació civica
publicacions.

opina agraria, la reconversió indus-
trial, la modernització dels transports,
la veritable revolució de l'ensenyament,
les assegurances socials d'un país mo-

peus. El present i l'esdevenidor esta-
a les nostres mans, a les mans de
l'Aliança Obrera de la nostra terra; or-
ganizem-la a tot arreu!

reconixer
funest Martí
cavernària
secretaris s.

Per aque-
el que no
empleus és
que es fac
combatre la

Que en p
1958 es reu
presentants
dicals clan
Cristians, p
dar i mante
que vol per
vre» de To

Que es re
sos i es de
juego a los

Que els
una demost
miració, ac
Galinsoga c

Nota del Secretariat

a proposit d'una "declaració conjunta"

El Secretariat de la Unió General de Treballadors de Catalunya ha conegut la violenta diatriba publicada en «El Socialista» de Tolosa i en la qual Tomas i Santamaria, exiliats, ataquen els ugetistes i els cenetistes de l'Interior —els de Catalunya igual que els de la resta d'Espanya—. El motiu d'aquests atacs és la creació a l'Interior de l'Aliança Sindical Obrera, els acords presos per aquesta Aliança, el desig manifestat d'arribar demà a la total entesa orgànica, i els contactes tinguts amb les organitzacions internacionals.

El Secretariat de la Unió General de Treballadors de Catalunya lamenta aquesta acció contra companys de l'Interior que no poden fàcilment defensar-se —i que són qualificats de «tertulias de amigos» des d'un lloc tan perillós com és Tolosa— i precisa per endavant que es refusa a entrar en una polèmica que només pot afavorir l'enemic. L'irresponsabilitat de que han fet prova Tomas i Santamaria s'explica únicament per l'exacerbació d'aquest ambient emigrat que vol supeditar les organitzacions sindicals de l'Interior als «dictats» d'uns «dirigents» que han provat durant 20 anys la seva ineficàcia. No volem entrar en aquestes polèmiques i no contestarem els atacs de Tomas i Santamaria. La U.G.T. i la C.N.T. de l'Interior —i els exiliats que volen servir-les— saben el que han de fer per a realitzar un treball positiu.

Ara bé pel que fa a Catalunya ens correspon dir que no són ni Tomas ni Santamaria —que no han militat ni treballat mai a Catalunya— els que han de dir qui són la U.G.T. i la C.N.T. Aquesta feina correspon als treballadors que viuen i treballen a la nostra terra, i que militen a les nostres organitzacions sindicals. Dit això, precisem també:

- que el pacte d'Aliança Sindical Obrera de Catalunya, signat a l'Interior, ha estat ratificat per la U.G.T., per la C.N.T. i per la S.O.C.C. de Catalunya.
- que igualment, tal com han fet conèixer les agències internacionals es signà més tard el Pacte d'Aliança Sindical Obrera a Madrid. Catalunya ha estat a l'avantguarda d'aquesta acció i n'estem orgullosos; l'Aliança Sindical ha d'existir a l'Interior i —apart el País Basc— tothom sap que no existia abans d'arribar a aquest acord.
- que elegits democràticament pels ugetistes catalans a l'emigració, els companys Buiria i Bagues asseguruen el funcionament del Secretariat a l'Exterior i compleixen, al servei de l'Organització de l'Interior, totes aquelles tasques que recomana o aconsella l'acció que menen els nostres companys.
- que aquest Secretariat, a diferència de Tomas, té la plena confiança dels companys de l'Interior als quals, repetim-ho, s'esforça de servir en compte d'intentar sotmetre'ls a tutela com si fossin menors d'edat —o «infra-homes», com ha dit recentment en el seu butlletí l'esmentat Tomas.
- que en efecte, les Organitzacions Sindicals Internacionals coneixen aquesta situació i continuaran coneixent-la, car el deure de les organitzacions de l'Interior és de tenir informat el Moviment Obrer Internacional, com és de reclamar que l'ajuda econòmica internacional es destini a la solidaritat i al treball dintre d'Espanya en compte de dedicar-lo a activitats exilades que, com la que motiva aquesta nota, són ben lluny de ser favorables a la causa de l'emancipació obrera.

U.G.T.

...per

Julio Cer

Julion Ce
fundador de
franquista
per la seva
de la vaga d
tat alliberat
demna i dep
cia.

Aquests ad
la violació s
la dictadura
mentals dre
cessitat que
zar-nos si v
rietat i ver

No més deures sense drets ni més drets sense deures

Llibertat i Justícia Social

proclama

L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya

L'O. I. T. i el govern franquista

El Consell d'Administració de l'Oficina Internacional del Treball a decidit, en la seva reunió dels dies 6 al 9 de novembre d'enguany, d'advertir al govern franquista que no té el dret d'imposar als treballadors contractes col·lectius de treball gestionats sense la intervenció d'una autèntica representació obrera i adoptats per l'organització vertical de l'estat franquista, ço que és absolutament contrari al principi d'una negociació lliurement consentida. Aquesta decisió recomana així mateix al govern franquista la necessitat de procedir a reformes profundes de tota la legislació que ha promulgat i que té relació amb els contractes col·lectius. Assenyala també que tot el que està establert en les lleis franquistes, relacionat amb el dret de vaga, es pot considerar com contrari a l'exercici d'aquest dret i l'invita a donar les explicacions necessàries sobre els mòbils que l'han induït a la detenció i deportació de nombrosos treballadors.

Es recorda al govern franquista la resolució votada el 1952 per la Conferència Internacional del Treball i la necessitat d'adaptar-hi els seus actes. Aquesta resolució estableix:

1. La missió fonamental i permanent del moviment sindical és el progrés econòmic i social.
2. Correspon als sindicats d'ajudar els esforços fets en cada país per afavorir el desenvolupament econòmic i social i el progrés del conjunt de la col·lectivitat.
3. Amb la finalitat de que els sindicats puguin acomplir la missió econòmica i social que els hi escau, independentment dels canvis polítics que puguin produir-se, és indispensable preservar en cada país la llibertat i independència del moviment sindical.
4. Una de les condicions d'aquesta llibertat i independència consisteix en que els sindicats estiguin formats sense cap consideració de raça, origen nacional o filiació política i que llurs esforços tendeixin al millorament i defensa dels interessos econòmics i socials de tots els treballadors.
5. Quan els sindicats d'acord amb les lleis i costums de llurs països respectius i per la voluntat de llurs adherents decideixin d'establir rela-

Texte del Pacte d'Entesa

Reunides les Delegacions de la U.G.T. i de la C.N.T. d'Espanya nomenades per llurs respectives Centrals Sindicals per establir una Aliança d'Acció obrera i antifranquista que coordini la lluita per la llibertat i pel millorament constant i emancipador de la classe treballadora espanyola, declaren haver arribat a una total entesa i signen el Pacte d'Acció Obrera que a continuació exposen:

1. La C.N.T. i la U.G.T. d'Espanya constitueixen un organisme anomenat Aliança Sindical Obrera d'Espanya per a coordinar l'acció de la classe treballadora espanyola contra la dictadura que l'opprimeix.
2. Aquesta Aliança tindrà un Comitè de Coordinació que serà el seu representant en totes aquelles qüestions que es derivin i es fonamenta el Pacte d'Acció Obrera.
3. El Comitè de Coordinació estarà format per representants de les dues organitzacions signants les quals es repartiran els llocs de manera alternada, per períodes de sis mesos.
4. L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya té com objectiu principal el de contribuir per l'acció de la classe treballadora espanyola a l'enderrocament del règim franquista i a establir conjuntament amb els demés sectors d'oposició al règim un sistema de llibertat i democràcia que permeti al poble espanyol amb plena sobirania d'orientar el seu futur.
5. D'acord amb l'apartat anterior l'Aliança Sindical Obrera propugnarà la creació d'un ampli front conspiratiu antifranquista al qual donarà el seu més total apoi i aportarà el concurs dels seus millors militants.
6. L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya defensarà, a l'interior del front antifranquista, la posició de substituir el règim actual per un règim provisional que administri el país durant un període determinat i consulti al poble espanyol amb les màximes garanties democràtiques per a que pugui designar les institucions futures d'Espanya.
7. L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya procurarà, al mateix temps, orientar i dirigir les lluites de caràcter reivindicatiu pel millorament del benestar dels treballadors, tant en l'ordre econòmic com en el moral i en el de les condicions de treball.
8. L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya tractarà per tots els mitjans d'acció possibles de que el règim futur sigui organitzat tenint en compte la profunda revolució que en l'ordre polític, social i econòmic necessita Espanya per a sortir de l'actual encarreriment i injustícia social. L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya proclama **NO MES DEURES SENSE DRETS NI MES DRETS SENSE DEURES. LLIBERTAT I JUSTICIA SOCIAL.**
9. Les organitzacions obreres signants d'aquest Pacte guardaran intactes llurs programats i idearis propis procurant però d'establir, per mitjà de l'Aliança Sindical Obrera, un clima de fraternitat proletària que permeti un dia no llunyà l'organització d'una sola Central Sindical per a millor defensar la classe treballadora espanyola.
10. L'Aliança Sindical Obrera d'Espanya establirà relacions amb tots els moviments Internacionals Democràtics que estiguin disposats a ajudar al poble espanyol en el seu combat per la llibertat front a la dictadura franquista.

En un lloc d'Espanya, Octubre del 1962.

Confederació Nacional del Treball d'Espanya
Unio General de Treballadors d'Espanya

cions amb un partit polític, aquesta relació no ha de comprometre la continuïtat del moviment sindical i de llurs funcions socials i econòmiques.

6. *Quan els governs s'esforcin d'obtenir la col·laboració dels sindicats per aplicar llur política econòmica i social deuran tenir consciència de que el valor d'aquesta col·laboració depèn, en gran part, de la llibertat i independència del moviment sindical, factor essencial per afavorir el progrés social, i no deuen tractar de*

transformar el moviment sindical en un instrument per obtenir els objectius polítics que es proposen, ni intervenir en les funcions normals dels sindicats sota cap pretexte.

Diguem per cloure aquesta nota que aquesta decisió del C. d'A. de l'Oficina Internacional del Treball ha estat adoptada amb motiu de les denúncies presentades per les internacionals sindicals lliures C.I.O.S.L. i C.I.S.C.

Redacció i Servei de Premsa:

J. Guirria, 8, rue Rigaud, Perpignan (P.-O.)

Contra l'augment del cost de la vida : escala mobil de salaris !